دعای عهد دیگر

خواص دعای عهد دیگر

امام محمّد باقر (علیه السلام) فرمود: هر کس این دعا را در مدّت عمر خود یك بار بخواند، در زمره عبادت کنندگان نوشته میشود و در دیوان حضرت قائم(علیه السلام) مقام والايي به او می دهند. پس هرگاه قائم اهل بیت ظهور کند، او را به اسم و اسم پدر او ندا می کند.

سپس به او این نوشته داده و گفته می شود که این عهدنامه را بگیر که با ما در دنیا عهد کرده ای و این است معنای فرمایش خدا که در قرآن فرمود: (إِلاَّ مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمنِ عَهْداً)(١) و عذاب می شود; مگر کسی که گرفته باشد نزد خدا عهدی را یعنی مگر کسی که اقرار به وحدانیّت خدا و پیروی پیغمبران و پیشوایان خود کرده باشد. باید که این دعا را با طهارت بخوانی .

بسم الله الرحمن الرحيم

اللَّهُمَّ يَا إِلَهَ الالْهَةِ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا آخِرَ الاْخِرِينَ يَا قَاهِرَ الْقَاهِرِينَ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ أَنْتَ الْعَلِيُّ الاَعْلَى عَلَوْتَ فَوْقَ كُلِّ عُلْو هَذَا يَاسَيِّدِي عَهْدِي وَ أَنْتَ مُنْجِزٌ وَعْدِي فَصِلْ يَا مَوْلاَيَ عَهْدِي وَ أَنْجِزْ وَعْدِي آمَنْتُ بِكَ أَسْأَلُكَ بِحِجَابِكَ الْعَرَبِيِّ وَ بِحِجَابِكَ الْعَجَمِيِّ وَ الْبَاقِرِ عَنْ عِلْمِكَ وَ بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّد الصَّادِقِ الَّذِي صَدَّقَ بِمِيثَاقِكَ وَ بِمِيعَادِكَ وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَر الْحَصُورِ الْقَائِمِ بِعَهْدِكَ وَ بِعَلِيِّ بْنِ بِالْحَسَنِ السَّيِّدِ وَ بِالْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ سِبْطَيْ نَبِيِّكَ وَ بِفَاطِمَةَ الْبَتُولِ وَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ ذِي الثَّفِنَاتِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيّ وَ أَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الاَعْلَى وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِرَسُولِكَ الْمُنْذِرِ(صلى الله عليه وآله)وَ بِعَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللهعَلَيْهِ الْهَادِي وَ بِحِجَابِكَ الْعِبْرَانِيِّ وَ بِحِجَابِكَ السُّرْيَانِيِّ وَ بِحِجَابِكَ الرُّومِيِّ وَ بِحِجَابِكَ الْهِنْدِيِّ وَ أَثْبِتْ مَعْرِفَتَكَ بِالْعِنَايَةِ الاُولَى فَإِنَّكَ أَنْتَ اللهلاَ تُرَمُوسَى الرِّضَا الرَّاضِي بِحُكْمِكَ وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيّ الْحِبْرِ الْفَاضِلِ الْمُرْتَضَى فِي الْمُؤْمِنِينَ وَ بِعَلِيِّ بْنِ

مُحَمَّد الاَمِينِ الْمُؤْتَمَنِ هَادِي الْمُسْتَرْشِدِينَ وَ بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيّ الطَّاهِرِ الزَّكِيّ خِزَانَةِ الْوَصِيِّينَ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالاِمَامِ الْقَائِمِ الْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ الْمَهْدِيِّ إِمَامِنَا وَ ابْنِمَامِنَا صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ يَا مَنْ جَلَّ فَعَظُمَ وَ هُوَ أَهْلُ ذَلِكَ فَعَفَا وَ رَحِمَ يَا مَنْ قَدَرَ فَلَطُفَ أَشْكُو إِلَيْكَ ضَعْفِي وَ مَا قَصُرعَنْهُ أَمَلِي مِنْ تَوْحِيدِكَ وَ كُنْهِ مَعْرِفَتِكَ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِالتَّسْمِيَةِ الْبَيْضَاءِ وَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ الْكُبْرَى الَّتِي قَصُرَ عَنْهَا مَنْ أَدْبَرَ وَ تَوَلّى وآمَنْتُ بِحِجَابِكَ الاَعْظَمِ وَ بِكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ الْعُلْيَا الَّتِي خَلَقْتَ مِنْهَا دَارَ الْبَلاَءِ وَ أَحْلَلْتَ مَنْ أَحْبَبْتَ جَنَّةَ الْمَأْوَى وَ آمَنْتُ بِالسَّابِقِين وَ الصِّدِّيقِينَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ خَلَطُوا عَمَلاً صَالِحاً وَ آخَرَ سَيِّئاً أَلاَّ تُوَلِّيَنِي غَيْرَهُمْ وَ لاَ تُفَرِّقَ بَيْنِي وَ بَيْنَهُم غَداً إِذَا قَدَّمْتَ الرِّضَا بِفَصْلِ الْقَضَاءِ آمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَ عَلاَنِيَتِهِمْ وَ خَوَاتِيمِ أَعْمَالِهِمْ فَإِنَّكَ تَخْتِمُ عَلَيْهَا إِذَا شِئْتَ يَا مَنْ أَتْحَفَنِي بِالاِقْرَارِالْوَحْدَانِيَّةِ وَ حَبَانِي بِمَعْرِفَةِ الرُّبُوبِيَّةِ وَ خَلَّصَنِي مِنَ الشَّكِّ وَ الْعَمَى رَضِيتُ بِكَ رَبّاً وَ بِالاَصْفِيَاءِ حُجَجاً وَ بِالْمَحْجُوبِينَ أَنْبِيَاءَ وَ بِالرُّسُلِ الاَّدِلاَّءَ وَ بِالْمُتَّقِينَ أُمَرَاءَ وَ سَامِعاً لَكَ مُطِيعاً.

ترجمه ی دعای عهد دیگر

به نام خداوند بخشنده مهربان

خداوندا، ای خدای همه پرستیده شدگان، ای یکتا، ای یگانه، ای آخر از همه، ای غلبه کننده بر همه، ای بلند مرتبه، ای بزرگ، تویی بلندتر و بلند مرتبه، بالاتر از هر بلندی هستی، ای مولای من، پیمان و اعتقاد من، برآورنده وعده تویی، پس صله و جایزه بده ای مولای من به خاطر پیمانم، وعده ات را برآور، به تو ایمان آورده ام و به حقّ نام عربی و نام فارسی و نام عربی تو (در لهجه یهود) و به حقّ نام تو در زبان سریانی (نصارا) و به حقّ نام رومی و نام هندی تو قَسَمت می دهم که شناخت و معرفت من نسبت به خود را ثابت گردان، به سبب بخشش و عطیه ای که در روز اوّل خلقت کرده ای .تویی آن خدا که دیده نمی شود. تویی در جایگاهی بلندتر از همه جای ها. به سوی تو به وسیله پیغمبر نزدیکی می جویم که خلایق را از عقوبت تو می ترساند و به وسیله علی بن ابی طالب که پیشوای مؤمنان است. رحمت های خدا باد بر او که راهنماست; به وسیله امام حسن ستوده و امام حسین شهید که نواده پیغمبر تواند ;به وسیله حضرت فاطمه که بتول و از دنیا و از اهل آن بُریده است; به وسیله علی پسر امام حسین که زینت همه عبادت کنندگان و مواضع سجود او دارای پینه ها است; به وسیله امام محمد پسر علی که جمع کننده و شکافنده علم است; به وسیله امام جعفر پسر محمّد که راستگو و تصدیق پیمان تو و روز جزا نموده است ;به وسیله امام موسی پسر امام جعفر که باز دارنده نفس خود از خواهش ها و به پای دارنده پیمان توست; به وسیله امام علی پسر موسی الرضا که راضی به فرمان تو است ;به وسیله محمّد تقیّ پسر علی که دانا و با فضیلت و پسندیده میان مؤمنان است; به وسیله امام علی نقیّ پسر محمّد که امانت دار و معتمد و راهنمای راه

یافتگان است; به وسیله امام حسن عسکری پسر علی که پاك و پاکیزه و خزانه دار علوم وصی های پیغمبران است. نزدیکی می جویم به تو به وسیله پیشوایی که به پا دارنده امر خدا و عادل است که هدایت شده و انتظار فرج را کشیده و پیشوای ما و پسر پیشوای ما است. رحمت های خدا بر ایشان باد .ای خدایی که امر او همه چیز را فرا گرفته و شامل است، پس بزرگ است و سزاوار بزرگی است، و از گناهان در گذشته و به بندگان رحم کرده .ای کسی که بر عقوبت توانا است اما بخشیده است، شِکْوه می کنم به تو از ناتوانایی خود، از این که امید برای رسیدن به فهم توحید و یگانگی تو کوتاه است، از رسیدن به حقیقت تو ناتوانم، به سوی تو با نام بردن نام های نورانی تو روی می آورم و به اقرار به یگانگی و بزرگی تو اما فهم کسی که به ایمان و شناخت تو پشت کرده باشد، کوتاه است. ایمان آورده ام که در راه شناخت تو حجاب و پرده وجود دارد، که گسترده تر است از آن که به وصف آید، به نام های تو متوسل می شوم که تمام و کمال و بلنداند. با ذکر آنها ابتلا و امتحان بندگان را آفریده ای. به برکت آنها کسی را که دوست داری به بهشت برود، در آن جا سکنی داده ای، که منزل و جایگاه مؤمنان است. به پیشی گیرندگان در ایمان اعتقاد دارم و به راستگویان که یاران طرف راست بهشت اند، همان مؤمنانی که کردار نیکو و بد را با هم انجام داده اند. درخواست دارم توفیق دهی آنان را دوست بدارم .میان من و ایشان فردای قیامت جدایی قرار ندهی، آن هنگام که به حکم تو در جدا ساختن حقّ از باطل، تن دهم. به پنهان و آشکار و به عاقبت کارهای ایشان ایمان آوردم. و می دانم بر کارهای خوب ختم می کنی، هر گاه خواهی .ای کسی که به من با اقرار کردن به یگانگی خود هدیه داده ای. به من شناخت پروردگار بودن خود را بخشیده ای; مرا از شکو کوری نادانی رها کرده ای; راضیم که پروردگار منی; راضیم به برگزیدگان تو، یعنی حجت های الهی و پیغمبران گذشته و فرستادگان تو و پرهیزکاران که پیشوایانند، و امر تو را شنوایم و فرمان تو را فرمان بردارم. (تنظیم: محمدعلی شرطان)